

10 ΜΑΪΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεία τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας».

Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου Μύρων ἐπὶ τῆ μετακομιδῆ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ε'.

* * * * *

ΕΝ Τῶ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ'.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραξι, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων

αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος Γα ϕ

Κ ^{Νη} υ ρι ^{Γα} ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος
σε ε ει σα α α α κου ου σο ο ον ου ^{Πα} ει
σα α κου σο ον μου ου ^{Κε} Κυ υ ρι ι ι ι ε ε ^ϕ Κυ
ρι ε ε κε ε ε κρα α α ξα α προ ο ος
σε ει σα α α α κου σο ον μου ου προ σχες τη φω
^{Πα} νη η η η η της δε ε η η σε ω ω ως μου ου
^{Κε} εν τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε ει ^Μ
^{Γα} σα α κου σον ^ϕ μϝ ϝ Κυ υ ρι ι ε ^ϕ
Κ ^{Γα} α τευ θυν ^{Νη} θη η τω η η προ ο σευ χη η η η
^{Πα} μου ως θυ μι α α μα α α ε ε νω ω πι ο
ο ο ο ον σου ^{Γα} ε πα ρσις τω ω ω ω ν χει ει ρω
ω ω ν μου θυ ^{Κε} σι ^ϕ ι ι α α ε σπε ε ρι ι ι
^Μ ^{Γα} νη ^ϕ ει σα α κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε ^ϕ

Ἡ Στιχολογία. ^Γ ^λ
²²

Θ^{Γα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^Γ
²²

Μ^{Γα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γω σπο

νη ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν

α μα ρ τι αις ^Γ
²²

Σ^{Γα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι αν

και ου μη συν δι α α σω με τα των ε κλε κτων

αυ των ^Γ
²²

Π^{Γα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ

ξει με ε λε ον δε α μα ρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου ^Γ
²²

Ο^{Γα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των ^u
^q κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των ^Γ
²²

Α^{Γα} κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ε ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον Α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν

Π ε σουνται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μ και

συ εγνωστας τρι βς μ

Ε^{Γα} ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δαμοι^Γ₂₂

Κ^{Γα} α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον^υ₉ και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με^Γ₂₂

Α^{Γα} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε εστιν

ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου^Γ₂₂

Ε^{Γα} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει ει πα

συ ει η ελ πι ι ις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των^Γ₂₂

Π^{Γα} ροσχεσ προςτην δε η σι ι ιν μου^υ₉ ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^Γ₂₂

Ρ^{Γα} υσαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^υ₉ ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με^Γ₂₂

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου^{Γα}
του ε ξο μο^υ₉

λο^χ₇ γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου^π₉

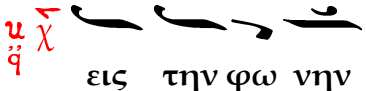
Τ^{Γα} ω σω σταυ ρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος[♀]

λε λυ υ ται και δι α βο ο λου η πλα α νη κα α τη ρ γη
 η ται γε νος δε αν θρω πω ων πι στει σω ζο με νον υ
 μνον σοι καθ ε κα στην προ σφε ρει ει
 Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
 ε ως ου αν τα πο δω ως

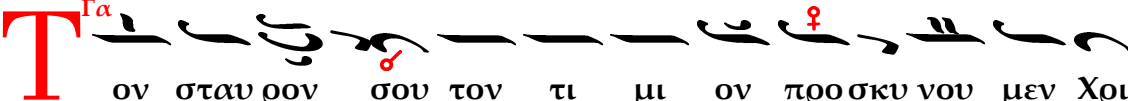
μοι
 Π ε φω τισται τα συμ παν τα τη α να στα σει σου
 Κυ ρι ε και ο πα ρα δεισος πα α λιν η νε ω ω κται
 πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε υ μνον σοι
 καθ ε κα στην προ σφε ρει ει

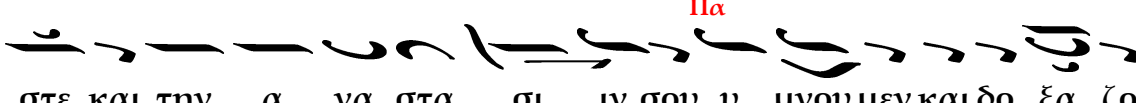
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
 ει σα α κθ
 σον της φω νη η σμου

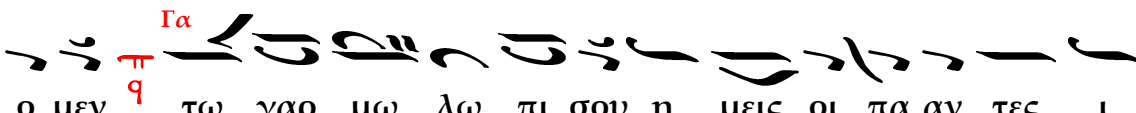
Δ ο ξα ζω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να μιν
 και Πνευ ματος α γι ι ου υ μνω την ε ξου σι ι αν
 α δι αι ρε τον α κτιστον Θε ο τη τα Τρι α δα
 ο μο ο ου σι ι ον την βα σι λευ 8 8 σαν εις αι ω
 να αι ω νο ος

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φωνην

Πα

της δε η σε ω ως μ

T^{Γα}
ον σταυρον σου τον τι μι ον προσκυνου μεν Χρι

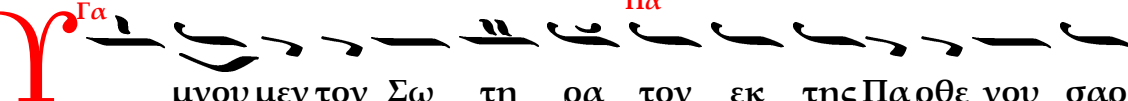

στε και την αναστασι ιν σου υ μνου μεν και δοξα ζο

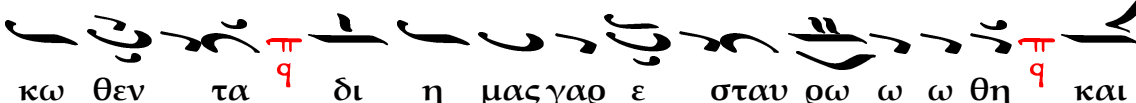

ο μεν τω γαρ μω λω πι σου η μεις οι πα αν τες ι

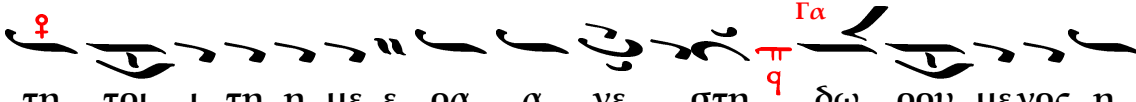

α αθη η μεν

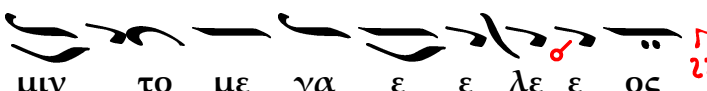
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε,
τις υ πο

στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμος ε ε στιν

Υ^{Γα}
μνου μεν τον Σω τη ρα τον εκ της Πα ρθε νου σα ρ

κω θεν τα δι η μας γαρ ε σταυ ρω ω ω θη και

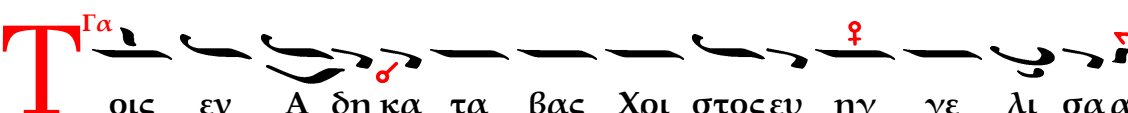

τη τρι ι τη η με ε ρα α νε στη δω ρου μενος η

μιν το με γα ε ε λε ε ος

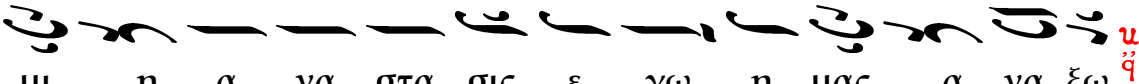

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν η ψυ χη

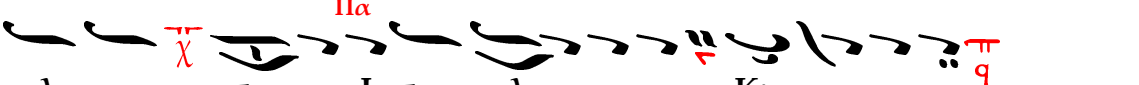
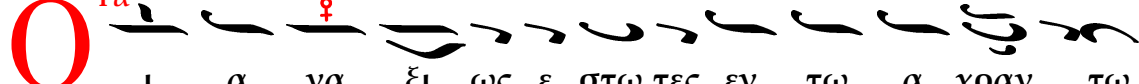

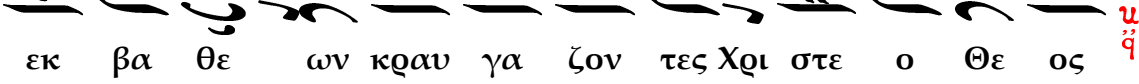
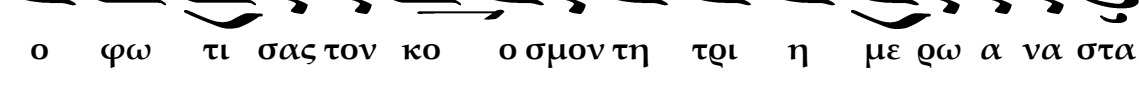
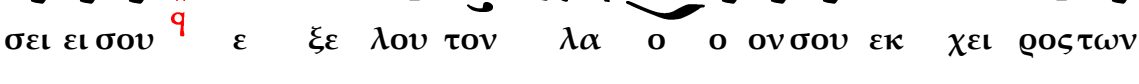
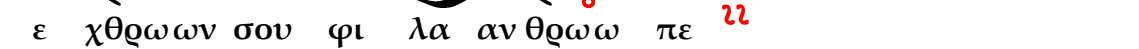
Πα

μου ε πι τον Κυ ρι ι ον

T^{Γα}
οις εν Α δη κα τα βας Χρι στος ευ ηγ γε λι σα α

 Πα Γα
 το θαρ σει τε λε γων νυν νε ε νι κη η κα ε γω ει

 μι η α να στα σις ε γω η μας α να ξω

 λυ σας θα να του τας πυ λα ας

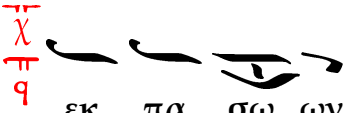
Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

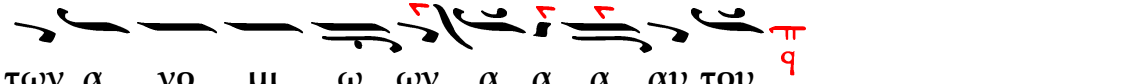
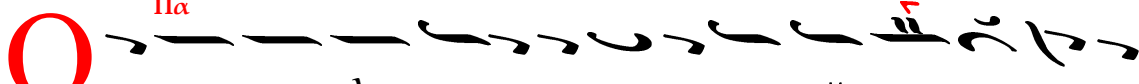

 Πα
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Κυ ρι ι ον

 Γα
 Ο ι α να ξι ως ε στω τες εν τω α χραν τω

 Πα
 σου οι κω ε σπε ρι νον υ μνον α να μελ πο ο μεν

 Γα
 εκ βα θε ων κραυ γα ζον τες Χρι στε ο Θε ος

 Πα
 ο φω τι σας τον κο ο σμον τη τρι η με ρω α να στα

 Γα
 σει ει σου ε ξε λου τον λα ο ο ον σου εκ χει ρο στων

 ε χθρων σου φι λα ανθρωω πε

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου β' εἰς γ'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

 εκ πα σω ων

 των α νο μι ω ων α α α αυ του

 Πα
 Ο τη πα λα μη τη α χραν τω πα στρω γη σας τον

α α αν θρω ω ω πον ηλ θες ευ σπλαγ χνε τς
 νο σν τας ι α σα σθαι αι αι αι αι Χρι ι ι ι στε
 τον Πα ρα λυ τον εν τη Προ βα τι κη κο λυ υμ βη
 η η θρα δι α τσ λο γσ σσ ς α νε ε ε ε
 στη η η η σας αι μορ ρσ δε το αλ γος ε θε
 ρα α α πε ε ε ευ σας της Χα να ναι α
 ας τη ην παι αι δα ε νοχ λσ με νη ην η λε ε ε
 η η η η σας και την αι τη σιν τσ Ε κα τον ταρ
 χου ς ς ς ς πα α ρει ει ει δεσ δι α τσ
 το κρα α ζο ο μεν παν το δυ να με Κυ ρι ι ε
 δο ο ο ξα α α α σοι

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τες οι οι λα α α οι

Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντῳ, ...

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω ω ω ω να

A Πα τα φος νε κρος υ πα ρχων ο Πα ρα λυ υ τος ι

δων σε Ε βο ο η η σεν ²² ε λε η σον με Κυ ρι ι
 ε ο τι η κλι νη μϑ τυμ βοσμοι οι ε γε ε ε ε ε
 νε ε ε ε το ⁹ τι μοι κε ε ερδος ζω ω ης ϑ χρη
 ζω της Προ βα τι κη η ης κο λυμ βη η η η
 θρας ⁹ ϑ γαρ ε στι μοι τις ο εμ βαλ λων με τα ρατ
 το με νων τω ω ων υ υ δα α α των ⁹ αλ λα
 σοι τη πη γη προ σερ χομαι των ι ι α α μα α
 των ι να κα γω με τα παν των κρα α α ζω ²² παν το
 δυ να με Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι ⁹

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι ⁹
Α ^{Πα} νε ε βη ο ο ο Ι ι η η σους ^Μ εις Ι
 ε ε ρο σο ο ο λυ υ υ υ μα ^{Κε} ^{Πα} ε πι τη Προ
 βα τι κη κο λυ υ μ βη η θρα ^Δ τη λε γο με νη κα
 τα Ι ου δαι αι ου ους Βη θε ε σδα ^Δ πε ε εν τε ε

στο α ας ε χουου ου ου ση εν ταυταιςγαρ κα τε
κει ει το πλη η η θο ος των α α σθε νουου ου ουντων
α αγ γε λος γα α αρ του ου Θε ε ου κα τα και
ρον ε ε πι φοι οι των δι ε τα α ρατ τε εν α αυ
την και ρω σιν ε χα ρι ι ζε ε το τοις προ
σι ι ου ου ου σι ιν εν πι ι ι ι στει και ι
δων ο ο Κυ υ ρι ι ος χρο νι ουν τα αν θρωπον λε
γει ει προς α αυ τον θε λεις υ γι ης γε ε νε ε σθαι
ο α σθε νων α α πε κρι ι ι ι ι να α α α
το Κυ ρι ε α ανθρω πο ον ουκ ε ε ε ε ε
χω ι να ο ταν τα ρα χθη η η η το ο υ
υ υ δωρ βα α λη η με ε ε ει εις την κο ο
λυμ βη η η η θραν ι α τρειςκα τη να λω ω σα τον
α α παν τα α μου βι ι ι ι ι ον και ε λε
ε ους τυ υ χει ειν ουκ η η ξι ω ω ω ω θην αλ
λο ι α α τρος των ψυ χων και των σω μα των λε γει ει

προς α αυ τον ^{Κε} α ρον σου τον κρα βα το ον και
 πε ρι πα α α α τει ^υ κη ρυτ των μου ου την δυ
 υ υ να α α α μιν ^{Πα} και το με γα ε ε λε ε
 ος ε εν τοις πε ε ρα σι ^Δ

^{Ἦχος} Γα ϕ

Κ^{Νη} νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην ^{Γα}

Π^{Νη} ω ω ως μη η θαν μα α α σω μεν ^υ
 το ον θε ε αν δρι κο ο ον σου ου ^{Πα} το ο κον πα αν
 σε ε βα α α σμι ι ι ε ε ^{Νη} πει ραν γα αρ α αν
 δρος μη δε ξα με ε ε νη ^{Γα} πα να α α μω με
 ε τε κε ες α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν
 σα α αρ κι ι ^υ τον προ αι ω νων εκ Πα α τρος γεν
 νη θε ε εν τα α Α α μη η η το ο ο ρα ^Π μη
 δα μως υ ^{Νη} πο μει να αν τα α τρο ο ο πην η φυρ μο ο
 ο ον η η δι αι ρε σι ιν ^υ αλλ ε κα τε ρας ου ^{Γα}

Πα
 σι ι ι ι ι ας την ι δι ο τη η τα σω ω ω α
 Νη
 αν φυ υ λα α α ξά α α αν τα α δι ο Μητρο πα
 Γα
 α αρ θε νε Δε ε σποι να αυ τον ι κε τευ ε σω ω θη η
 η η η ναι τας ψυ χα ας τω ων ορ θο δο ο
 ο ξω ως Θε ο το ο ο κο ον ο μο ο λο γου ντω ων
 Νη Γα
 σε ε ε ε

***

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ
 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 προπει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

πρεπει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

***

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

***

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ρ

Ο Γα Πα
τω πα θει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σασ τον η λι
ι ον και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως

φαι δρυνας τα συμπαντα προσδεξαι ημων τον εσπε
ρινον υμνον φιλανθρωωπε

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̄̇ Κε ϕ

Αναστητω ο θεος και διασκοπισθη
τωσαν οι εχθροι αυτου και φυγετωσαν α
πο προσωπου αυτου οιμισουντες αυτον

Πασχα ιερον ημιν σηημερον ανα
δεικται Πασχα καινον Αγιον Παασχα
μυστικον Πασχα πανσεβασμιον Παασχα Χρι
στος ολυτρωτης Πασχα αμωμον Πασχα
μεγα Πασχατων πιστων Πασχα το πυλασημιν
του παραδεισου ανοιξει οιοι ξαν Πασχα παντας α
για αζονπιστους

Ως εκλειπει κωνος εκλιπετωσαν ως τη
κειταικηρος απο προσωωπου πυρος

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στριαι ^υ και τη Σι ων ει πα τε ²² δε χουπαρ η
μων χα ρας ευ αγ γε λι α ²² της Α να στα σε ως Χρι
στου ^υ τερ που χο ρευ ε ²² και α γα αλ λου Ι ι
ε ρου σα λημ ^υ τον Βα σι λε α Χρι στον ²² θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ^υ ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον ^υ

^χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου ^υ και οι ^{1/χ} δι και οι ευ φραν θη
τωσαν ^υ

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ²² ορ θρουβα θε ε
ος ²² ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^υ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^υ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^υ τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} τον ζων τα με τα

των νε κρων ^{Βε} τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα ^α α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε ^Δ τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^α

^χ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^α α γαλ λι α ^χ σω με θα ^α και ευφραν θω μεν
εν αυ τη ^α

Π ^{Κε} α σχα το τερ πνον ^α Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^α
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^α Πα σχα
εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ^α ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^α και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^α ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος ^α τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων ^α κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις ^α

^α Ηχος ^α Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^v _{δλ}

E^{Nη} ν τη στο α του Σο λο ο μω ω ων το ος ^β _χ

ε κει κα τε κει το πλη η η θο ος των α σθε ε ε

νου ου ου ουν των ^v _{δλ} και με σου σης της ε ο ορ της

ε ευ ρεν ο Χρι ι στος ^Δ _{δλ} ο κτω και τρι α κον τα ε

των πα ρα λυ τον κει ει ει ει με ε ε ε νον ^v _{δλ} δε

σπο τι κη η φω ω νη λε ε γει προς α αυ

τον ^Δ _{δλ} θε ε λεις υ γι η ης γε ε νε ε ε σθαι αι

Nη ο α σθε νω ω ων α πε κρι ι ι ι να α α α το ^v _{δλ}

Δ _{δλ} Κυ ρι ι ε α αν θρω πο ον ου ουκ ε ε ε ε χω ^Δ _{δλ}

ι να ο ταν τα ρα χθη η το ο υ υ υ δωρ ^{Nη} _{δλ} βα λη η

με ε ε ει εις την κο λυ υ υμ βη η η η θραν ^v _{δλ}

Γα ο δε λε γει προς α αυ τον ^γ _{δλ} α ρον σου την κλι

ι ι νη ην ^Δ _{δλ} ι δε υ γι ι η η η ης γε

ε γο ο ο νας ^{Nη} _{δλ} μη κε ε ε τι α μα α α αρ τα

α α α νε ^v _{δλ} της Θε ο το κου πρε σβει ει αις Κυ

Δι υ υ ρι ι ι ι ε κα τα α πε εμ ψο ον Νη

η η η μι ιν το με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πάφ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ

υ ρει και α λλη λυ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι συ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη σω

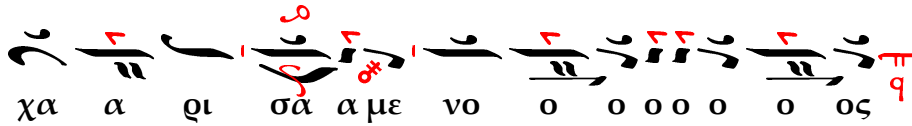
ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α α

σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να

τω ω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

εν τοι οις μνη η η η μα α α α σι ζω ην

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

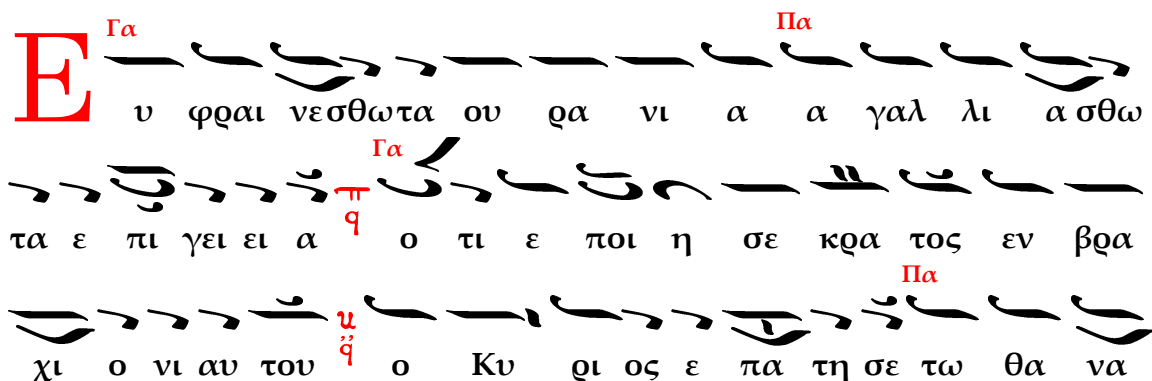
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

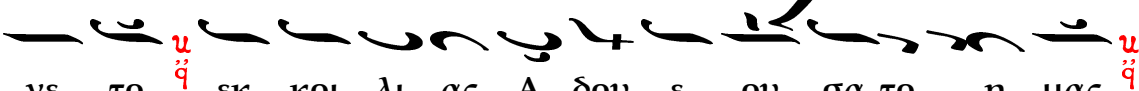
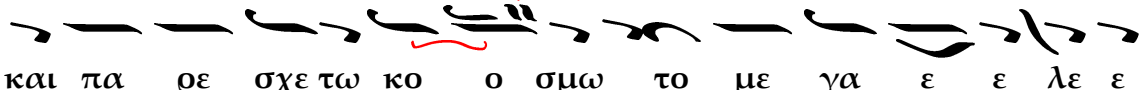
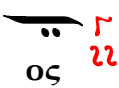
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

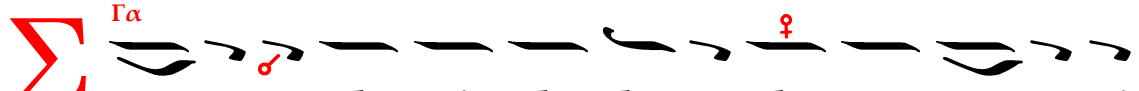

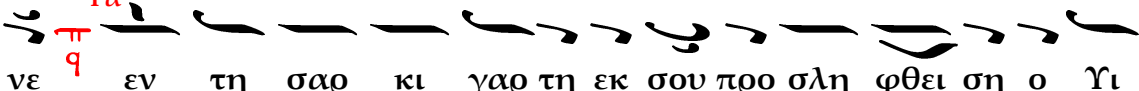
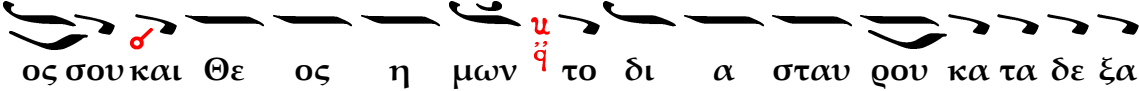
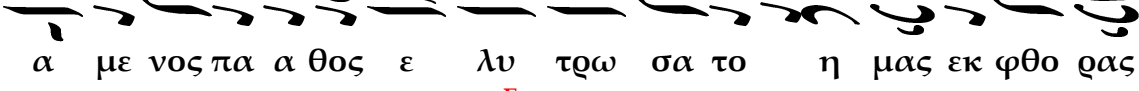
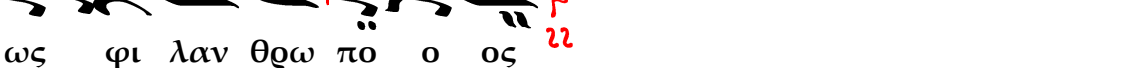
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Γα ϕ

 α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κος των νε κρων ε γε

 νε το ^u εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η μας ^u

 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε λε ε

 ος ^Γ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του

 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε

^{Γα} νε ^π εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι

 ος σου και Θε ος η μων ^u το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα

 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας

 ως φι λαν θρω πο ο ος ^{Γα} ^Γ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως

Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·